

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 23

6. června 2010

Cena: 7 Kč

JAK MŮŽEME KONKRÉTNĚ POMÁHAT MÍSTŮM POSTIŽENÝM POVODNÍ

Zajisté všichni víte, ať už z televize či rozhlasu, že obec Troubky by se mohla ještě minulý týden nazývat Troubky pod Bečvou, víc než Troubky nad Bečvou. Obec má 540 domů a většina z nich byla zatopena. V některých domech bylo až 1,3 m vody.

Pomoc obecního úřadu, hasičů, vojáků a dobrovolníků funguje skvěle! Přesto, jak voda opadla, vypravila se naše nepatrná skupina 8 lidí (z nichž tři duchovní přijeli až z Prahy) pomáhat lidem čistit a vyklízet spoušť po povodni.

Rádi bychom vás informovali, že většina rodin přišla o nábytek, elektrické spotřebiče - pračky, ledničky, sporáky, plynové či elektrické kotle - zkrátka věci, které patří k běžnému, nezbytnému vybavení domácností. Nejde jen o ztrátu věcí, jde o to, že to vše zažili již podruhé a mnozí z nich dodnes splácejí následky povodně z roku 1997.

Co dům, to příběh. V některém je vel-

ká rodina, která si pomůže a zvládnou to, protože sdílená bolest je, jak se říká, poloviční... Ale jsou tam také domy, ve kterých je třeba starý, samotný pán a nebo vdova... a jsou na to více méně sami...

Víme, že každý z vás má své starosti, přesto se na vás obracíme s prosbou o finanční pomoc, která by přispěla aspoň na základní znovuvybaření některých domácností.

Finanční příspěvek můžete posílat na konto při olomoucké diecézi.

B.Ú.: 1804599359/0800

Variabilní symbol:

91100 a připojit číslo náboženské obce (dárce - náboženské obce)

91100 a připojit rodné číslo bez čísla za lomítkem (dárce - fyzické osoby)

Konstantní symbol: 0008

Zdraví a sluníčko nejen pro „Troubečáky“ ale i vám všem vyprošuje

**náboženská obec
Velká Bystřice**

BENEFIČNÍ KONCERT PRO HAITI

V pondělí 17. května se v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze konal „Benefiční koncert pro Haiti“.

Před zcela zaplněným chrámem předstoupil pražský biskup doc. ThDr. David Tonzar, Th.D. a po krátkém zamyšlení nad biblickými texty (z 25. kapitoly 3. knihy Moj-

žíšovy a 25. kapitoly evangelia Matoušova) ukázal účastníkům koncertu šek na 153 000 Kč, kterou částku dosud vybrali ve prospěch postižených Haitanů věřící z naší církve v pražské diecézi.

Po tomto úvodu vystoupili v hudebním programu: Pražský dechový soubor, vedený Janem Votavou, dětský pěvecký sbor Prážata a náš chrámový mládežnický soubor Resonance, dirigované pastorační asistentkou Mgr. Miloslavou Pospíšilovou, pěvecký soubor a capella Geshem, vedený Markem Šlechtou, varhaník a regenschori u sv. Mikuláše Bohumír Rabas.

Po téměř dvou hodinách ukončil shromáždění bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D. Poděkoval všem účinkujícím i všem, kteří přispěli do dobrovolné sbírky (ta, jak bylo po skončení koncertu spočítáno členy rady starších, vynesla 10 500 Kč).

Z příštích akcí v našem chrámu na Staroměstském náměstí si dovoluujeme upozornit na oratorium „Jan Hus“ dne 29. června v 19 hodin, po němž se vydají účastníci tohoto představení Celetnou ulicí k Pražské bráně, v níž je nainstalována výstava pražské diecéze „Husitství stále živé“.

**Rada starších
Praha I-Staré Město**

KALENDÁŘ BLAHOŠLAV A JUBILEJNÍ ROK

„Všechny skutečný život je setkáním.“

Martin Buber

Letošní rok probíhá ve znamení biblických slov „Vzbrojení vírou, láskou a nadějí“ (1 Te 5,8). Řídíme-li se ve svém životě tak výsostnými hodnotami, jako je láska, víra a naděje, můžeme vést dialog, který tyto univerzální křesťanské hodnoty obsahuje. Hledáme je, stojíme si za nimi. V čase 90. výročí vzniku naší církve si více uvědomujeme své duchovní kořeny, svoji návaznost na rodiče, prarodiče, svůj duchovní domov v Církvi československé husitské. Organizujeme výstavy, přednášky, koncerty, divadlo, poetická pásma. Jde o příležitost k setkání, k lepšímu vzájemnému poznávání, k prohlubování a kulturní rozhovorů, rozvíjení spolupráce na vinici Páně.

Rok oslav je něčím výjimečný, jsme více činorodí, zamýšlíme se nad souvislostmi, nově vidíme svou cestu následování, proměny. Probíhá dialog mezi všedním a posvátným, dialog mezi zakotvenými ve víře a hledajícími víru, dialog mezi církvemi, dialog v náboženské obci, dialog s na-

šími předky. Vedeme dialog s Božím Ty, v modlitbě, během liturgie, v tichém usebrání o samotě, dialog s bližními při setkání, které je darem.

Je žádoucí a chvályhodné pokoušet se také o dialog mezigenerační. Lidé se mohou vzájemně obohatit svými zkušenostmi, úhlem pohledu, doplní jeden druhého, naslouchají si a respektují se vzájemně. Je inspirativní vést dialog a prožívat setkání v dialogu, v němž lidská bytost může zapojit své znalosti ale i své vnitřní rezervy. Výměnou myšlenek lze dojít k hlubšímu názoru a přiblížit se k pravdě. Jak říká filosof L. Hejdánek, „dialog je převratné setkání“. Pro jiného významného filosofa, E. Lévinase, je zase dialog událostí ducha. I jím lze vzdorovat relativizaci hodnot a postmoderní degeneraci tolerance.

Takovýmto tématům a otázkám by se chtěl věnovat i kalendář Blahoslav 2011. Lidé totiž touží po vizi, slibují si mnohé od budoucnosti, mají chuť se o své směřování s druhými podělit. Je prostor pro celou škálu žánrů, od vážných svědectví, historických pohledů a křesťanských zamyšlení až po zábavné a humorné příběhy, po-

hádky a povídky - od prózy přes poezii k modlitbě. V čase jubilea se také více vzpomíná, jsou ještě objevováni zajímaví pamětníci, někde založené zápisky se náhle nečekaně vynoří, někdo přinese náčrtky paměti, kresby a staré fotografie.

Pro inspiraci přispívajících uvedu příklady z naší náboženské obce v Praze 8-Karlíně. Například sestra Jana Ratajová z Kanady zavzpomíná na tatínka, jenž se dožil pozhnaného věku a byl členem karlínské náboženské obce a jeho otec rovněž. Sestra profesorka Dagmar Kašová bude uvažovat o významu poezie, kterou celoživotně vyučovala na střední škole. Zamyslí se nad její duchovní silou, jež lidskému životu pomáhá svým poukazováním ke smyslu, k pravdě a kráse. A také nad tím, že v Karlíně máme poetickou tečku po bohoslužbě pravidelně již několik let.

Vážení budoucí přispěvatelé, vzpomínejme, vyprávějme, zanechme svou stopu!

Své texty zasílejte, prosím, na mail: olga.nytrova@seznam.cz

Olga Nytrová

Pozvání na pietní shromáždění

V pondělí 21. června v 18 h se koná pietní shromáždění k uctění památky 27 popravených představitelů českého odboje v r. 1621. Setkání se tak jako každý rok uskuteční v chrámu sv. Mikuláše a u desky popravených obětí na Staroměstském náměstí v Praze.

PROGRAM

I. V chrámu sv. Mikuláše

Úvodní slovo: Ing Filip Dvořák, starosta MČ Praha 1

K výročí Jana Jesenia: Marie Neudorfllová PhD.

Hudební pořad: J.S. Bach - výběr skladeb, Josef Foerster: Missa Bohemica

II. Na Staroměstském náměstí

Položení věnců u pamětní desky popravených a krátké proslovy.

Shromáždění pořádají: město Mnichovo Hradiště, potomci a příbuzní popravených na Staroměstském náměstí, sdružení EXULANT - potomci pobělohorských exulantů, Kostnická jednota, Masarykova společnost, ČSBS, ČsOL, společnost E. Beneše, Církev československá husitská v Praze, historické společnosti a další organizace.

Vavřín slávy

Velmi málo se dívám na TV. Natož na sport. Ale poslední utkání na hokejovém mistrovství mi připomnělo několik zásadních pravd. Apoštol Pavel, znalec antického myšlení a znalec sportovních zápasů, často přirovnává život křesťana a život církve ke sportovnímu zápasu.

V tuto noční chvíli, kdy piší tento článek, po ulicích jezdí toubící auta, lidé se radují, smějí, přijímají za své, za vítězství našeho národa triumfální vítězství našich hokejistů v Německu... Lidem to pozvedne sebevědomí. V době záplav, různé tmy, lži, slibů, korupce a šedosti života, nějaká (byť pomíjivá) radost! (Jako lidé potřebujeme prožívat okamžiky SLÁVY! To patří k našemu srdci!) Jinou věcí je, že si tím mnozí kompenzujeme naše ztráty, bolesti, problémy, krizi ekonomiky, krizi lidských hodnot a pomíjivost politických slibů stran, ucházejících se o naše hlasy v parlamentních volbách...

Zvítězili jsme! Vydřeli jsme obrovský tlak posledních minut, převzali jsme zlatý pohár! Máme z čeho mít radost! Jsme první, jedničky v hokeji, prošli jsme několika bitvami, někdy s velkým štěstím, někdy s obrovským nasazením a náporu vlastních sil!

Proč ten náš milý Pavel tolik srovnává náš křesťanský život k běhu, zápasu, sportovnímu klání, kdy je potřeba vběhnout do cíle? "Snažně běžím"! Abych uchvátil nepomíjivou korunu slávy, vavřín vítěze. Běh výborný jsem bojoval a doběhl jsem do cíle (v kraličtině), to může bez nějaké pýchy říci Pavel na konci svého života.

Jak jsme na tom my? Jednotlivci, jednotliví křesťané, náboženské obce, rady starších, faráři, biskupové? Nasadili jsme VŠECHNO PRO VÍTĚZSTVÍ KRISTOVO VE SVÉM ŽIVOTĚ?

Co nám říkají slova: víra, zápas, souhra, tým, dobrá obrana, výborný útok, skvělý brankář, víze vítězství? Hokejista Jágř říká v rozhovoru s reportérem: "Víru musíme mít vždycky, do posledních minut!"

Ale vždyť nám jde o víc než o pomíjivou korunu, vavřín, pohár vítězství! Jde nám o výhru v Božím království! Jde nám o život! Kvalitní život zde, přítavnou církev pro bližní a o život věčný! Jde nám o porážku všeho zlého i toho Zlého konkrétního. Ježíš Kristus už za nás na kříži vítězství vybojoval! Nyní jde o nás! Víme, jaké je naše postavení ve sboru? Zda patříme do obránců, modlitebníků nebo k útočníkům, kteří útočí na sekulární ateistické myšlení v našich rodinách, svým životem i slovy? Vnímáme Ducha svatého, Ducha Kristova, jako nejlepšího kapitána mužstva, jako nejlepšího brankáře? Máme své faráře, biskupy jako přirozené vedoucí, máme své laiky jako nadšené a spolupracující členy týmu, kterému se říká CÍRKEV?

Víme, co je to spolupráce, nahrávka, pozornost k druhým, umění zápasit pro sebe i za druhého, umění nasadit všechny síly, kdy čas nemilosrdně odečítá a my musíme bránit či útočit? Jsme týmem?

Profesor Matějček říkával: "Nemám rád slovo kolektiv, kolektivem je i pytel brambor; ale TÝM, tým si nahrává, tým spolupracuje a vede k úspěchu, vítězství. Potřebujeme ony "skvělé hráče" připravené NASADIT ŽIVOT pro VÍTĚZSTVÍ. Čím? Modlitebním životem, aplikací Slova Božího, nesením "břemem jedni druhých". Potřebujeme se semknout kolem našeho Mistra. Poslouchat jeho vedení, On je naší hlavou a my jsme, máme být TĚLEM KRISTOVÝM. Tělo je tělo, když jeden úd něco bolí, bolí to celé tělo i hlavu... a také o své fyzické tělo se jako jednotlivci staráme; ale jak se staráme o naši církev? Pokud jsme institucí, mjíme se cíle, pokud jsme organismem, musíme mít souhru... Musíme vědět, JAK NÁM POMÁHÁ DUCH SVATÝ, náš průvodce, jednoho každého z nás i celé církve jako týmu!

Synové světa, říká Pán Ježíš, jsou moudřejší než synové světla, synové Království... I nad tímto bychom se měli zamyslet... Plně nasazení po nás žádá náš kapitán, náš kouč. Ano, On ví, že vyhraje, ale my bychom si chtěli hrát sólo. Být raději v "zámořských týmech", kde je lépe zapláceno...

Ale nás Pastýř pastýřů nasadil do naší církve. Chceme, toužíme zvítězit? Pavel říká: "Nevíte, že ti, kteří běží v závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? BĚŽTE TAK, ABYSTE JI ZÍSKALI!" a potom velmi důležitá slova: "KAŽDÝ KDO ZÁVODÍ, je ve VŠEM ZDRŽENLIVÝ; oni proto, aby dostali pomíjivý věnec, MY VŠAK NEPOMÍJIVÝ!" (ČSP 2009) Sestry a bratři, víme, že máme být zdrženliví? Že se máme soustředit především na Ježíše Krista, Boží království, na CÍRKEV? Víme to?

Víme, že nám jde o život? Nejenom fyzický, ale ten duchovní? Chceme být v Kristově týmu a zvítězit? Modleme se: "Ať nás Bůh pokoje, který vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí pro krev věčné smlouvy, našeho Pána Ježíše, zdokonalil ve všem dobrém, k vykonání jeho vůle (ON CHCE, ABYCHOM VÍTĚZILI A ZVÍTĚZILI!) - čině v nás to, co je před ním příjemné...! Vezměme si příklad z nadšení, z úsilí, z touhy zvítězit, našich hokejistů. Mějme totéž nadšení pro našeho Pána Jezu Krista! Mějme totéž nadšení pro Boží království. Mějme totéž nadšení pro CÍRKEV. Buďme týmem, který chce vyhrát!

Váš Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

DRUHÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

"Přived' sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé."

L 14,21

První čtení Písma: Ž 18,1-3

Tužby:

2. Abychom všichni byli ochotni pozvat všechny potřebné k hostině u stolu Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.

3. Aby všichni pozvaní ke stolu Kristovu přijali i Kristovo vyslání, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Klaníme se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdáváme chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost. Svou řeč jsi vyvíšil nad každé své jméno. (Srv. Ž 138,2)

Prosíme tě: Mluv k nám neustále, v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a kraluje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 1 J 3,13-18

Evangelium: L 14,15-24

Čtení Písma k obětování: Ž 6,5,10

Čtení Písma k požehnání: Ž 120,1-2

Vhodné písně: 150, 39, 165

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - SVĚŘENÉ HRIVNY 2

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklady podobností, ale spíše vysvětlující poznámky, zajímavosti z biblických reálií a motivaci k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

KRÁLOVA ODMĚNA

Odměnou za dobře vykonané dílo je uložení úkolu ještě důležitějšího. Generál vybírá své nejlepší vojáky k nejtěžším úkolům. Učitel určuje nejlepší studenty pro nejtěžší zkoušky. Trenér nutí své nejlepší hráče, aby trénovali co nejtvrději. Jestliže nám Bůh nakládá velké břemeno, neberme to jako kříž, nad kterým budeme naříkat, ale jako kompliment, jako uznání, kterým nás Bůh vyznamenává. Je to výzva, které se nemáme vyhnout, před kterou nemáme utíkat, ale naopak, ve které máme dokázat, že si Boží důvěry vážíme.

KRÁLŮV NÁVRAT

Obě podobnosti o hrivnách – v podání Lukášově i Matoušově – mluví o dni, kdy se pán navrátil a vyžadoval vyúčtování. První křesťané věřili, že se Ježíš vrátí na svět co nejdříve, ještě po čas jejich života. To se nestalo. A nemá cenu spekulovat o tom, kdy se to stane. (Viz Markovo evangelium 13,32-37.) Datum onoho dne nezná nikdo. Nemusí jít o konec světa, ale o konec života každého z nás. Proto pamatujeme na to, že si nás Bůh povolá v neznámý den k poslednímu vyúčtování. A bude se i mě ptát, jak jsem tento život prožil(a) a jak jsem svěřené hrivny využil(a).

Tolik z výkladu Williama Barclaye.

Nad Písmem

POZVÁNÍ NA HOSTINU

Znamé podobnosti o hostině často rozebíráme v kázáních z ryze teologického pohledu. Ale podívám-li se na Ježíšův příběh jako žena, přímo cítím tu nervozitu hostitele, který si dal čas i práci s tím, aby připravil krásnou a bohatou hostinu pro mnoho lidí. Pak postupně zjišťuje, že se všichni pozvaní vymlouvají, každý něco má, nikdo nemá čas... Myslim, že všichni jsme už v životě zažili podobnou situaci, kdy jsme se třeba rozhodli pořádat obyčejnou oslavu narozenin, pozvali mnoho přátel a známých a nakonec místo padesáti pozvaných dorazilo jen pět. Toto je obyčejný lidský postřeh o našich plánech, očekáváních a zklamáních. Proto dokážeme porozumět hněvu hostitele, který se rozhodl svůj dům raději naplnit chudými, slepými, chromými, zmrzačenými, všemi těmi zavřenými chudáky na okraji společnosti. Ti takové pozvání skutečně neodmítnou. Tady můžeme také poznávat hloubku Ježíšova vyprávění. I Pán Bůh s člověkem měl kdysi plány, měl očekávání, ale také poznal zklamání. Ovšem Bůh je nesmírně trpělivý. Je ve své lásce k nám pevný jako skála. A když vidí, že jeden jeho pozvání odmítá, ví, že druhý jej přijme. Po tisíce let Bůh jemně bojuje s naší tvrdohlavostí a namyšleností, tiše vyčkává, až přijmeme jeho pozvání, až si aspoň všimneme, že život je nejen o nakupování, prodávání, užívání si pozemského života, ale že má i hlubší rozměr, stejně jako tento zdánlivě obyčej-

Hlavním pramenem je publikace Williama Barclaye „And Jesus said“ 1. vyd. 1952, reprint 1970, a „The Gospel of Matthew“ (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Uvedme si několik poznámek z výkladu podobností, který přináší komentář „A Commentary on the Holy Bible“, uspořádal J. R. Dummelow, vyd. Macmillan and Co., London 1935.

Komentář vidí v muži vznešeného rodu samotného Krista, který jde do daleké země (do nebe), aby tam pro sebe přijal království (veškerou moc nad vesmírem) a který se vrátí (při druhém příchodu). Kristus zavolá svých deset služebníků, tj. všechny členy církve, a každému svěří jednu hrivnu (tj. tělesné, mentální a duchovní dary, schopnosti). Občané, kteří ho nenávidí, jsou nepřátelé Kristovi. Při svém návratu, až bude soudit svět, shromáždí své služebníky a bude se ptát, jak využili schopnosti a šance, které jim svěřil. Někteří je využili dobře, plně, jiní jen trochu, jiní vůbec ne. A jsou podle toho odměněni, někteří velice (deset měst), jiní méně (pět měst), jiní jsou zcela vyloučeni z odměn budoucího království. Deset měst a pět měst naznačuje různé druhy postavení, které budou mít lidé v nebi nejen podle svého duchovního obdarování, ale především podle svého chování v předchozím zkušebním období v pozemském životě. Pobití rebelujících občanů (verš 27) představuje soud nad zlými v Poslední den. Toto podobnosti, jako mnoho jiných,

připisuje Ježíši postavení Krále a Soudce lidského pokolení.

Verš 11

Zástupy si myslely, že Ježíš jde do Jeruzaléma ihned nastolit mesiášské království. Proto Ježíš podobnostmi vysvětluje, že království nebude ustaveno před jeho druhým příchodem a že dokonce ne všechny děti Abrahamy – ale jen ty, které jsou duchovně způsobilé – budou do něj připuštěny. To byla hlavní lekce zástupům, které očekávaly, že na budoucí slávě se budou podílet všichni Izraelité. Lekcí pro apoštoly bylo zjištění, že i mezi spasenými budou rozdíl a že tedy ti, kdo si přejí velkou odměnu v budoucím nebeském království, musejí pracovat s maximální pilností na rozmanitých úkolech, které jim tady na zemi byly svěřeny.

Verš 14

„Nechceme tohoto člověka za krále“ – může být odkaz na to, že Židé odmítli Krista po jeho vzkříšení a oslavení.

Verš 27

Tento verš popisuje konečné potrestání těch, kdo svěřenou hrivnu schovali do šátku, nepracovali s ní a kritizovali vznešeného Pána, který jim ji propůjčil. A může také naznačovat zkázu Židů, kteří odmítli Krista, při pádu Jeruzaléma.

Zkrácené překlady
Jiřina Kubíková

L 14,15-24

hostině a o obyčejném zklamání hostitele. Je to příběh o Božím pozvání a lidské nedokonalosti. Kristus nás nevede k tomu, abychom, stejně jako hostitel, horečně sháněli ovečky do svých řad. To je záležitost samotného Pána, koho obdaruje vírou a přivede do našeho společenství. Na nás samotných zůstává to, abychom v lásce přijímali všechny, kteří k nám přicházejí, a nikoho nevytěšňovali ze společenství, a také abychom nikdy nebyli těmi, kteří hledají výmluvy a zapomínají na cenu Božího pozvání. A tak si tváří v tvář tomuto podobnosti můžeme položit otázku: Kolik zbytečností a lidských starostí tohoto světa denně zaměstnává naši mysl, že nejsme schopni vnímat to, co je skutečně důležité?

Člověk potřebuje věci pozemského světa, aby mohl žít na této zemi, aby si mohl zajistit budoucnost. Potřebuje kupovat, prodávat, žít s druhými. Ale zapomíná vnímat, že kromě pozemského světa je tu ještě ten druhý svět, Boží království neustále působící v našem světě. My však často nejsme natolik odhodlaní, abychom je viděli. Ať jsme raději v očích tohoto světa chudými a ubohými, zmrzačenými a chromými, ať jsme raději slepými než těmi, kteří se domnívají, že vlastnit pole, voly a ženu je v lidském životě dostačující. Nepromarněme Boží království, pojďme, vždyť vše je připraveno. Amen.

Lenka Vávrová

MISIE - DŮLEŽITÁ SOUČÁST ŽIVOTA KŘEŠŤANA

Když mne Český zápas před časem oslovil, abych naše čtenáře i širší církevní veřejnost seznámil s novými misijními projekty pražské diecéze, a zároveň abych informoval o projektech současných, vytanul mi na mysli nejprve verš z evangelia podle Matouše 28,19: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (srv. Mt 16,15-16, L 24,47-48). Vzkříšený Ježíš zde zadává učedníkům jasný úkol: Jít do celého světa a kázáním Slova Božího ale i svým životem svědčit o Hospodinově díle. Svatodušní čas, příchod Ducha Přímlyce, je časem svátků církve. Může se však také stát časem zkoumání vlastního života ve víře a také opětovného promýšlení úkolů, které jsme od Pána církve dostali (rozhojnění hřiven, kterými jsme byli obdařeni: Mt 25,14-30, L 19,11-27). Tento druhý text nás vyzývá k činu. Všichni, každý bratr a každá sestra, kteří byli křtem přivtěleni k Boží církvi v nám tak drahé Církvi československé husitské, mají za úkol zvěstovat Boží slovo, a to jak jeho hlásáním, tak svým praktickým životem, dle svého obdarování a poslání. Nikdo by neměl onu svěřenou hřivnu, kterou od Pána církve dostal, ukrýt a uschovat, ale předávat všem lidem, se kterými se ve svém životě setká. A to je úkol, ke kterému jednoho každého z nás volá Pán – K MISII.

I. PROGRAM MISIE

Jsem velmi rád, že se i naše diecéze vydala již minulý rok na synodě duchovenstva na cestu systematického budování programu misie. Základní kameny programu pak byly rozpracovány na výjezdním setkání vikářek a

vikářů. Celý program je přístupný na webových stránkách www.husiti.cz pod záložkou Inspirace. Jednotlivé náboženské obce postupně tento nekolikabodový program aplikují a osvojují si jej. Výsledky vzešlé z realizace některých bodů programu jsou vidět na první pohled a ovoce vložené energie pomalu přichází v podobě naplňování našich sborů novými katechumeny, ze kterých se po přijetí svátosti křtu postupně stávají osvědčení členové církve.

II. OSOBNÍ ODPOVĚDNOST PRO PŘEDÁNÍ ZVĚSTI

Kromě programu misie je primárním úkolem každého křesťana osobní odpovědnost za předání evangelní zvěsti. Již v loňském roce jsem vyzýval duchovní i kazatele, aby každý rok přivedli ke Kristu alespoň jednoho člověka. Podle výsledků a vyhodnocení sběru dat z jednotlivých obcí se zdá, že takto důležitý a konkrétní úkol byl za přispění celého duchovenstva sboru splněn. Počet příprav k udělení svátosti křtu a počet vykonaných křtů vzrostl oproti roku 2008 o 30 %. Objevují se dokonce obce, které po více než 50 letech opět rostou. Není jich prozatím mnoho, ale takové výsledky naplňují církev radostí. Misie je však procesem, na jehož konci není pouze zápis do kolony: „Křest vykonán“, ale týká se formace člověka, změny jeho dosavadního způsobu života a přijetí víry. Z tohoto důvodu je nutné katechumeny pečlivě připravovat k jejich osobnímu přijetí svátosti křtu, ale také je ještě v přípravě upozornit na odpovědnost, i v oblasti misie, kterou jako nositelé obecného kněžství vůči tomuto světu ponosou.

III. KONKRÉTNÍ AKTIVITY

a) Misie domácí

Z konkrétních aktivit jednotlivých náboženských obcí jsou realizovány například výstavy k 90. výročí církve. V místních kinech, divadelních sálech nebo v knihovnách se konají malé výstavy, na kterých jsou představeny staré fotografie a památné předměty spojené se stavbou našich sborů. Duchovní a kazatelé navštěvují školy a vyhláší výtvarné soutěže na toto téma. Nejlepší umělecké výtvary jsou pak k vidění v některých sborech naší církve.

Z celodiecézních aktivit mám velkou radost z otevření projektu: „Husitství stále živé“ v pražské Prašné bráně, kam každodenně přicházejí stovky návštěvníků z celé České republiky i ze zahraničí. Výstava je také, v rámci výuky dějepisu, navštěvována mnohými školami. Církev československá husitská je tak mladému člověku představena jako nositelka Husových idejí přijatelnou formou a velmi otevřeně. Každý měsíc je též připravována přednáška pro veřejnost, kde jsme uvítali přední české učitele a vědce z oblasti historie a teologie.

Připravujeme také projekt „Modlitební stráž“ v podzemí Staroměstské radnice, aby veřejnost měla možnost zakusit sílu modlitby v historických sídlech a v podzemí památného centra Prahy. To bylo postaveno z velké části právě v období husitské reformace a proto je příhodné se na tato místa racet. Mám velkou radost, že jednotlivé vikariáty projeví o tento projekt zájem.

David Tonzar
pražský biskup
Pokračování příště

Sestra farářka Naděda Brázdilová

Jubileum první farářky

V těchto dnech se sestra farářka Naděda Brázdilová, která je první ženou s kněžským svěcením nejen v naší církvi, dožívá významného životního jubilea. Dlouhá léta sloužila v královéhradecké diecézi v Trutnově. Kdo ji zná osobně, ví, že hýří optimismem, přestože už jí zdraví tolik neslouží. Její přátelé však věří, že ji Pán s námi ponechá ještě hodně dlouho. Do dalších let jí přejeme, aby zůstala stále taková, jakou ji známe a máme rádi.

(red)

Připomínáme z historie v červnu

- 3. 6. 1145 - Papež Eugenius III. vyhlásil proti odbojným moravským knížatům slavnostní klatbu (podvolil se Ota III. Olomoucký, klatbu odepřel Konrád Znojemský).
- 4. 6. 1920 - Na zámku Velký Trianon ve Versailles byla podepsána mezi mocnostmi Dohody a Maďarskem mírová smlouva (tzv. trianonská). Potvrdila rozpad Uherska a vznik Maďarska (zdědilo asi třetinu Uher) a určila hranice mezi Maďarskem a Slovenskem, které historicky neexistovaly.
- 5.-8. 6. 1415 - Konalo se slyšení Mistra Jana Husa před kostnickým koncilem v místní katedrále. Nebyla mu však dána možnost obhajoby, měl jen své učení bez výhrad odvolat. Hus se energicky hájil, že není kacíř, a odmítal odvolání těch částí, které nikdy nehlásal.
- 8.-12. 6. 1600 - V Rejčkově koleji v Praze provedl lékař Ján Jesenský - Jesenius první veřejnou anatomickou pitvu lidského těla. V pozdějších letech byl rektorem Karlovy univerzity a patřil k významným činitelům stavovské opozice (popraven byl roku 1621 na Staroměstském náměstí).
- 15. 6. 1615 - V Praze jednal generální sněm o konfederaci zemí České koruny. Obratným postupem Matyášových rádců bylo zmařeno jednání o konfederaci. Sněm přijal zákon o ochraně češtiny jako státního jazyka; zákon stanovil: 1. Každý nový osidlenec musel dát své děti učit češky; 2. Osoba znalá češtiny měla přednostní právo dědičné na nemovitosti; 3. U soudů byla určena jako jediná řeč čeština; 4. Kdo se úmyslně vyhýbal češtině, měl být vyhoštěn ze země; 5. Bez znalosti češtiny nemohl šlechtic dostat tzv. inkolát (právo občanské).
- 16. 6. 1410 - Pražský arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hazmburka vydal příkaz shromáždit Vykřesťovací spisy a knihy "na něm závislé". O měsíc později (16. července) nechal zabavené knihy na dvoře malostranského paláce veřejně spálit.
- 18. 6. 1860 - F. L. Rieger předložil při audienci u císaře obsáhlé memorandum, které bylo jakýmsi vyhlášením českého politického programu. Současně žádalo vydávání českých politických novin.
- 19. 6. 1910 - Ing. J. Kašpar absolvoval v Pardubicích s letadlem vlastní konstrukce (společně s ing. E. Čihákem) první veřejný let v českých zemích.
- 20. 6. 1410 - Mistr Jan Hus přečetl v Betlémské kapli apelaci, kterou zaslal římské kurii (připojili se k ní další členové univerzity) odmítající ničení Vykřesťovacích knih a zákaz kázání v soukromých kaplích.
- 21. 6. 1305 - Náhle zemřel čtyřiatřicetiletý český král Václav II.; pohřben byl v cisterciáckém klášteře ve Zbraslavi. Nástupcem se stal jeho jediný tehdy šestnáctiletý syn Václav III. [1305-1306].
- 28. 6. 1680 - Císař Leopold I. vydal v Pardubicích (kam uprchl před morem) první robotní patent s cílem zmírnit robotu poddaných.
- 29. 6. 1875 - V Praze na Pražském hradě zemřel ve věku 82 let poslední korunovaný český král, císař Ferdinand I. (V.); jeho manželka, královna Marie Anna, ho přežila o devět let.

(red)

NAŠE RECENZE

VOJTĚCH PAULUS:
SLOVO TĚLEM,
PRAHA 2009.
EDITOR MIROSLAV MATOUŠ

"Je to můj opožděný dluh zvěčnělému příteli." Těmito slovy vysvětluje bratr Miroslav Matouš svůj počin vydání sbírky básní a úvah blízkého přítele Vojtěcha Pauluse s názvem Slovo tělem. Vydal je půl století poté, co tento výjimečný, nicméně téměř neznámý filosof a básník zemřel. Oběma mužům byla společná láska k poezii a filosofii, pokora a čisté srdce, stejně tak i nadání vtisknout svým myšlenkám hloubku a zároveň lehkost, srozumitelnou, dojemně lidskou podobu. Vojtěch Paulus, jehož matka pocházela ze starého rodu Heků - Jirásek uvádí jméno tohoto předka coby F. L. Věka - tyto myšlenky a postřehy zhmotňoval ve svém zápisníku, na útržcích papíru, okrajích novin, na různých papírových krabíčkách, reklamních kalendářcích, zkrátka na tom, co bylo právě po ruce. Podobně verše, které napsal, nebyly doposud uspořádány v žádné básnické sbírce. Toho se v roce 2009 zhostil teprve bratr Matouš a jsem přesvědčena, že citace z básní nejlépe ukáže, jak dobrou práci odvedl. Několik úryvků přečetl 8. dubna v Památníku písemnictví, sále Bože-

ny Němcové, kde za klavírního doprovodu Petra Tvrčka sbírku uvedl.

*Na pláni útes beztvary
stál, zlomů pln a hran,
a Mistr, mistrů učitel
jej tesal ze všech stran.
A rubal dlátem přeostřým
a rány prudké množil.
Tu kámen, který mrtvě spal,
se změnil v tvar a ožil.*

*Bůh je tak veliký, Bůh je tak mocný,
tak příliš veliký pro svět, i pro sny.
Je věčný, vládne, jsem jeho rab.
Mocný je Bůh. - Je víc být slab.*

A ještě ukázka z úvah Zápisníku: 31. V. 1903: "Člověk je dobrý, ale lidé jsou zlí." 6. VII. 1903: "Co to je - můj Bože! Nemám rád lidi, vyhýbám se jim, jsem téměř samotář a přeče je miluji, mám soustrast s nimi, velikou soustrast! ...se všemi ubohými,

mi, nevědomými, se všemi trpícími, s dělníky a žebráky a s ubohými, poštilými králi." 12. VIII. 1909: "Není tragické mnoho chtít a ztroskotat; ale mnoho moci a ztroskotat, to' tragické."

Útlá knížka nahlíží do vnitřního prožívání člověka, jenž svůj nezáměr o vnější existenci, o společenské postavení či prestiž - žil na hranici chudoby, finančně podporován rodiči a příbuznými, později se svou ženou ve starém domku v Hloubětíně - nahradil pohroužením do tajů víry a životní moudrosti. Bez sociálního zabezpečení, ale s hlubokým sociálním cítěním tvořil své myšlenkově i formálně dokonalé verše. Jednu z jeho básní, Angelus, vybral bratr Matouš, když se s ním loučil na pohřbu v r. 1958. Končila slovy: "Má svoji pravdu den - noc pravdu svoji má; leč hvězdy odhalí ti jenom noci tma."

Klára Břeňová

Blahopřání

V neděli 16. května naše milá sestra farářka Eva Mikulecká v kruhu své náboženské obce, rodiny a přátel oslavila své významné životní jubileum. Slavnostní bohoslužbu sloužil bratr emeritní patriarcha Josef Špak a kázal bratr prof. Milan Salajka. Upřímně sestře Evě děkujeme za všechnu práci, péči a lásku, kterou věnuje nejen své náboženské obci v Praze 4-Michli, ale celé církvi, a přejeme jí do dalších let života hodně zdraví, sil, pohody a Božího požehnání.

Rada starších Praha 4-Michle

ZPRÁVY

Bohoslužby ve Škodějově

Srdečně vás zveme v jubilejním 90. roce Církve československé husitské na tradiční bohoslužby v rodšti našeho prvního patriarchy ThDr. Karla Farského u jeho památníku ve Škodějově v sobotu 12. června od 10 h. Škodějovský památník se nachází nedaleko silnice ze Semil do Vysokého nad Jizerou. Bohoslužby povede bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta a kázat při nich bude olomoucká sestra biskupka Mgr. Jana Šilerová. V případě nepříznivého počasí se bohoslužby budou konat ve Sboru ThDr. Karla Farského v Semilech.

Diecézní rada v Hradci Králové

"Auto-mat" aneb Jedeme v tom všichni

Na faře naší církve, Na Petynce 47a, Praha 6 Břevnov, se 16. června od 19.30 uskuteční 5. večer z cyklu "Dokumenty na faře". Promítneme film Auto-mat dokumentaristy Martina Marečka, následuje diskuse s autorem a dalšími hosty o tom, jak se žije cyklistům a řidičům v Praze.

(no)

Akademický klub Tábor

Akademický klub Tábor v Brně připravil na 12. června přednášku PhDr. Iva Plaňavy: Otazníky a vykřičníky

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

**Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!**

kata.mesites@seznam.cz

info@mesites.cz

Skype: **katadohnal**

GSM +385915659536

v lidské komunikaci. Setkání se uskuteční v místnosti naší církve v Botanické 1, Brně, ve 2. poschodí.

R. Viktorin

Letní tábor

Zveme na dětský tábor pardubického vikariátu z Chrudimi, Litomyšle, České Třebové, Chocně, Lanškrouna, Čáslavi, Heřmanova Městce, Vysokého Mýta, Pardubic, Hlinska, Přelouče a Holic. Tábor se koná ve dvou termínech: 19. – 25. 7., 16. – 25. 8.

♦ Tábor vedený v duchu křesťanské zvěsti je určen pro školní děti, děti mladší 6 let se mohou zúčastnit v doprovodu rodičů.

♦ Ubytování prvního běhu bude na faře v Litomyšli, ubytování druhého běhu bude v rekreačním zařízení ve Vranicích u Jarošova.

♦ Cena prvního běhu tábora je 1400 Kč, cena druhého je 1700 Kč a zahrnuje stravu, pitný režim, poplatek za ubytování, lázeňský poplatek, pojistné, režijní náklady. Cena je ze strany církve dotována.

♦ Závazné přihlášky je třeba odeslat do 15. června na farní úřad v Pardubicích, Jiráskova 1270, Pardubice 530 02, tel.: 46 661 47 49, 608 06 7442, rokyta.jan@centrum.cz

Jan Rokyta

Tábor Broučků

Pokud se chcete přihlásit na Tábor Broučků (14. – 21. 8., viz ČZ č. 22), sestra farářka Krasava Machová má novou e-mailovou adresu:

krasava.machova@seznam.cz

(km)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 7. 6. - 20 hodin

Mozart, Gounod, Dvořák
Consortium Pragense
Orchestra,

Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka

* 8. 6. - 17 hodin

Bach Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,

J. Kalfus - varhany

* 9. 6. - 17 hodin

Händel, Pachelbel, Bach
J. Prokop - varhany,

M. Laštovka - trubka

* 10. 6. - 17 hodin

Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,

Y. Škvárová - mezzosoprán

* 11. 6. - 17 hodin

Bach, Mozart, Händel

V. Vlna - hoboj,

F. Šťastný - cembalo, varhany

* 11. 6. - 20 hodin

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle,

Y. Škvárová - mezzosoprán

* 12. 6. - 17 hodin

Bach, Schubert, Albinoni

J. Pokorná - varhany,

M. Kejmar - trubka

* 12. 6. - 20 hodin

Bach, Vivaldi, Dvořák,

Beethoven

Vivaldi orchestra Praga,

V. Návrat - barokní housle,

Y. Škvárová - mezzosoprán

* 13. 6. - 17 hodin

Bach, Händel, Debussy

DUO PER LA GIOLA,

Z. Šolcová - harfa,

M. Mesany - flétna

* 13. 6. - 20 hodin

Bach, Orff, Bizet

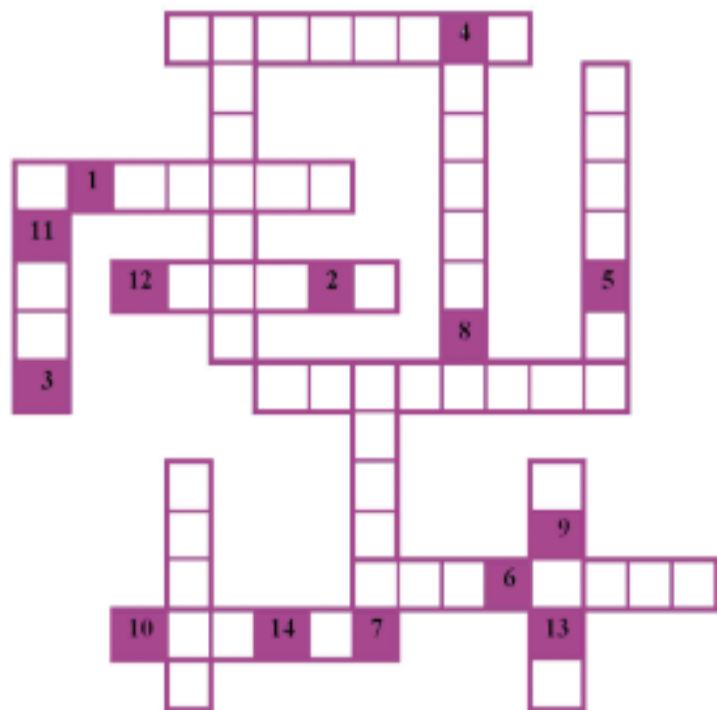
Prague Brass Ensemble,

J. Kalfus - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PŘIJMI MOU OMLUVU

V textu na tento týden (L 14,15-24) Pán Ježíš vypráví podobenství o člověku, jenž pozval mnoho lidí na hostinu, ale všichni se vymlouvali, že nemají čas. V naší doplňovačce (vyplňujte slova podle počtu písmen, vždy zleva doprava a shora dolů) najdeme různé důvody, proč se vymlouváme, že nemáme čas na Boha.

8 písmen: nové pole, spřežení, manželka, příbuzní

7 písmen: kariéra, majetek, přátelé

6 písmen: nákupy, peníze, pověry, záliby

5 písmen: mamon, modly, soudy

(Řešení z minulého čísla: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky. Já jsem s vámi po všechny dny do konce tohoto věku.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV CHCE ZMĚNIT SVŮJ PŘÍSTUP K ROZVEDENÝM Římskokatolická církev v Rakousku chce změnit svůj přístup k rozvedeným a těm, co se znovu oženili či vdaly. Konkrétní návrhy má do podzimu připravit zvláštní církevní komise.

Oznámil to rakouský kardinál Christoph Schönborn. Římskokatolická církev rozvody odmítá a odmítavě se staví i k těm, kteří manželství ukončili. Sklízí za to kritiku od reformních hnutí, která žádají změnu.

Římskokatolická církev se nyní v Rakousku potýká s rekordním úbytkem svých členů. Jen v prvním čtvrtletí z ní vystoupilo 30 000 osob. S nimi církev přišla i o peníze z jejich církevních příspěvků.

Za celý loňský rok přitom vystoupilo asi 53 200 lidí. Podíl na zvýšeném odlivu věřících má skandál kolem sexuálního zneužívání dětí duchovními. Podle kritiků si církev důvěru zpátky nezíská, pokud neprovede reformy.

Podle biskupa Paula Ibyho, který nedávno vyvolal v Rakousku i za jeho hranicemi rozruch svou přímluvou za zrušení celibátu, církvi pomůže jen více otevřenosti. Tu by prý měla projevit třeba právě vůči rozvedeným. "Přimlouvali bychom se za řešení jako v ortodoxní církvi, že by po určité době pokání bylo možné požehnání druhého partnerství," řekl Iby a dodal, že změny vážnou v Římě.

Návrhy "pro duchovní doprovod rozvedených a znovu ženatých a vdáných" má církevní komise podle kardinála Schönborna vypracovat do listopadu. Předloží je na zasedání rakouské biskupské konference.

Přístup církve k rozvedeným patří podle korutanského biskupa Aloise Schwarze k těm otázkám, o nichž se "musí dále mluvit velmi citlivě a z různých pohledů".

Jako další témata jmenoval sexualitu a roli žen v církvi. Vyslovil se ale proti "rychlým odpovědím a pragmatismu". To, že se debata nakonec stočí na tyto problémy, spočívá podle biskupa možná v tom, že o nich církev veřejně tak "málo konkrétně" a zřídka mluví.

www.christnet.cz

ATEISTÉ PROHRÁLI SPOR PROTI FRÁZI "K TOMU MI DOPOMÁHEJ BŮH"

PŘI PREZIDENTSKÉ PŘÍSAZE V USA

Federální odvolací soud potvrdil zamítnutí žaloby, která zpochybňovala modlitby a náboženské prvky při uvádění prezidentů USA do úřadu, včetně uvádění prezidenta Baracka Obamy v roce 2009. Prohlášení ateistů ohledně obřadu uvedení do úřadu v roce 2009 jsou sporná, uzavřel panel tří soudců odvolacího soudu v D.C. Žalující strana nemůže zpochybnit tuto formu uvádění do úřadu ani v roce 2013 a 2017.

Žalující skupinu vedl ateista Michael Newdow, který se snažil dát vyškrtnout frázi „k tomu mi dopomáhej Bůh“ a modlitby o pomoc a požehnání z obřadu uvedení prezidenta Obamy do úřadu.

Newdow, který již dvakrát podobný spor prohrál, podal stížnost před obřadem v roce 2009. Federální oblastní soud jeho stížnost zamítl několik dní před obřadem s tím, že stížnosti chybí podklady. Newdow se odvolal. Spolu se svou skupinou argumentoval, že náboženské prvky jsou porušením prvního a pátého dodatku ústavy, především však ustanovujícího článku prvního dodatku.

Odkazy k „Bohu“ ze strany nejvyššího soudce Johna Robertse Jr. a výzva ministrů, aby se modlili, „může nesprávně vést neinformované lidi k myšlence, že státní požehnání bylo sesláno od Všemohoucího, což přispívá ke společenské stigmatizaci proti nim jakožto ateistům,“ trvali títo ateisté na svém.

Soudci se také postavili proti snaze ateistů znemožnit přítomnost modliteb a náboženských prvků v dalších obřadech uvádění prezidenta do úřadu. Je to pouze na prezidentovi nebo kandidátovi, aby si vybral, co v jeho obřadu bude zahrnuto, a jakýkoli další účastník, jako je třeba nejvyšší soudce nebo duchovní, je v tomto ohledu „bezmocný“, uvedla obvodní soudkyně v D.C., Janice Rogers Brown.

Žalující strana uznala, že prezidentovi nemůže být upřena výsada odkazovat k náboženství, protože by tím bylo porušeno jeho právo garantované prvním dodatkem. „Samozřejmě, pokud by to bylo opačně, George Washington by nezačal tradici, v níž se do přísahy přidalo 'k tomu mi dopomáhej BŮH'; Lincoln by nemohl nabídnout válkou vyčerpanému národu heslo 'zášť k nikomu' a 'shovívavost ke všem s pevností v právu, jelikož Bůh nám dává vidět pravdu'; Kennedy by nám neřekl, že 'zde na Zemi musí být Boží práce naše vlastní';“ dodala obvodní soudkyně.

Ve shodném názoru soudce Brett Kavanaugh řekl, že slova „k tomu mi dopomáhej Bůh“ v prezidentské přísaze nejsou věci zvěstování nebo evangelizování a že použití této fráze je hluboce zakořeněné v historii a tradici Spojených států jako národa.

Modlitby, dodal Kavanaugh, jsou také hluboce zakořeněné v americké historii a tradici a dalo by se říci, že uvádění do úřadu v roce 2009 neobsahovalo žádné zvěstování.

Ačkoli modlitby obsahovaly odvolání k Ježíši, ustanovující doložka nezakazuje žádné, ani náboženské, odkazy a modlitby na veřejných obřadech, napsal.

Navíc náboženské odkazy v obřadu v roce 2009 byly velmi omezené.

krestandnes.cz